

PETER VAN DE VEIRE

“IK BEN EEN MENS, GEEN MOPMACHINE”

Er kan veel van Peter Van de Veire gezegd worden, maar hij is bovenal aanwezig: 's morgens brullend op je wekkerradio tijdens de Ochtendshow, zonder eten in een glazen huis of deze zomer op het Marktrockpodium met een danspaal. Van anonieme radiomaker werd hij tot BV 'gepromoveerd', dat doet wat met een mens.

Nathalie Hoes & Thomas Buysens

Veto: 2007 was een topjaar voor u; man van het jaar in Focus Knack en radiopersonlijkheid van het jaar. Is die storm al wat gaan liggen?

Peter Van de Veire: «Ja, maar daar heb ik zelf ook voor gezorgd. We zijn meer gewone radio aan het maken nu. We zijn niet meer op zoek naar ontzettend veel media-aandacht. Op een bepaald moment merkte ik zelf dat ik constant op tv was. Mensen raken uw bakkes nogal gauw beu en het is jammer als dat het overwicht zou krijgen op wat je echt graag doet. Ik ben een radiomaker, ik wil de mensen goesting doen krijgen in de dag. Het is ook mijn eigen schuld. Ik heb altijd geprobeerd die aandacht te halen, al dan niet bewust. Maar ik probeer het toch wat gematigder te houden nu.»

Veto: Voor Valentijn was er toch nog die Bed In met John Van de Veire en Yoko Lemaire. Dat is toch ook media-aandacht zoeken?

Van de Veire: «(lacht)Dat is waar, maar voor mij lijkt dat al lang geleden. Ik ben vrij onrustig van aard — zeker als het op mijn werk aankomt — en altijd op zoek naar nieuwe uitdagingen, vooral om mezelf te blijven verrassen. Anders word ik lui en begin ik het gewend te worden.»

Veto: Uw naam wordt stilaan een merknaam. Wat denkt u dat daarmee geassocieerd wordt?

Van de Veire: «Er is een verschil tussen wat je denkt en wat je hoopt. Ik hoop altijd dat ze denken in termen van positief, kritisch, degelijk en beroepsernstig. Maar het kan even goed dat ze denken aan arrogant, zelfingenomen, té aanwezig en overbodig (lacht). Ik ben kritisch voor mezelf, maar ik probeer mezelf ook wel te verkopen, om het met een vuil woord te zeggen.»

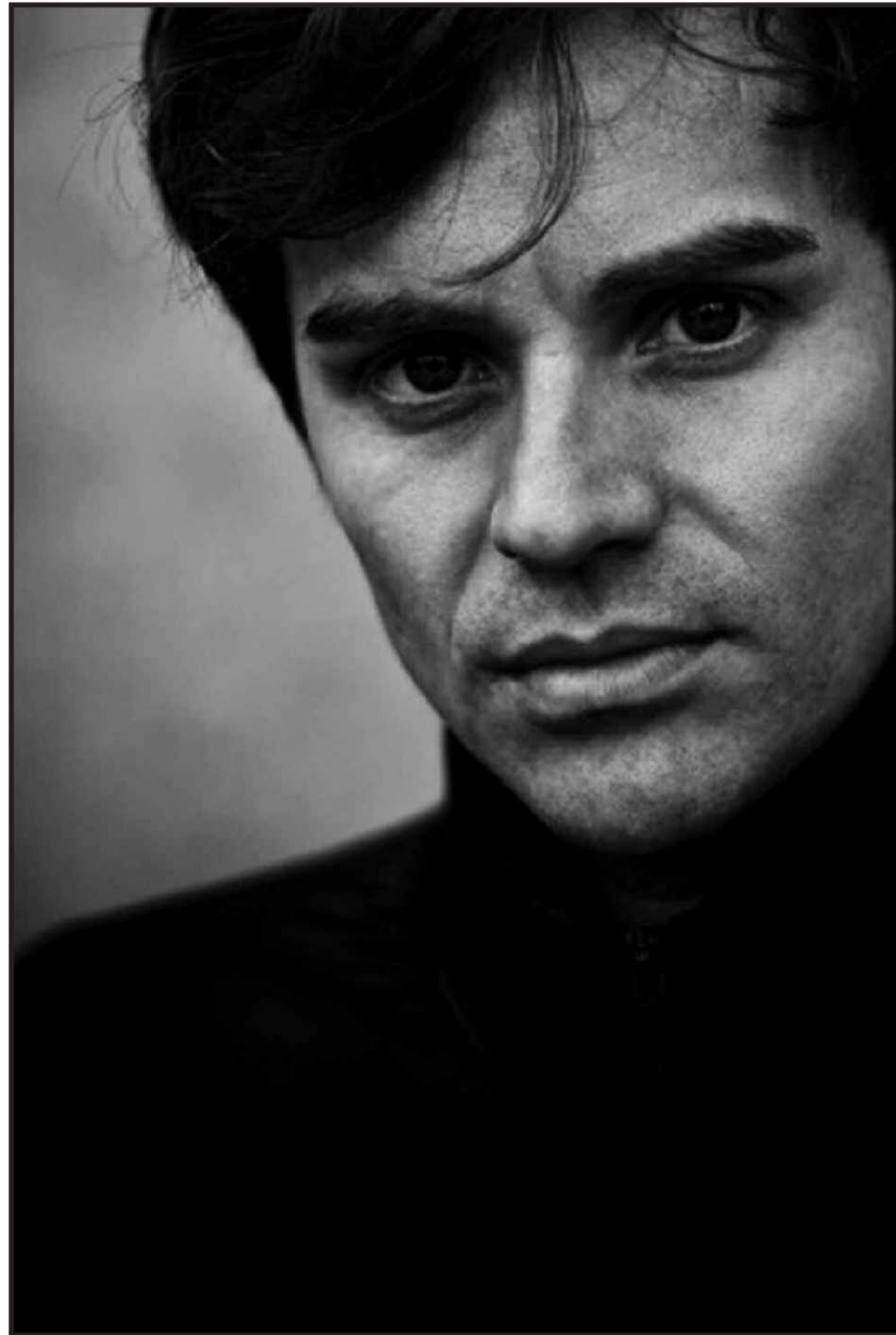
Veto: En dat hyperkinetisch imago, heeft u daar bewust aan gewerkt?

Van de Veire: «Goh nee, dat is vooral een uitvergroting van mezelf. Mensen uit mijn omgeving zullen misschien zeggen dat ik veeleer rustig ben. Maar ik heb ergens wel een vak in mijn hoofd waar ik enorm enthousiast kan worden. Je moet het in de context zien: een radiostudio is een kunstmatige omgeving, maar voor mij ondertussen een natuurlijke biotoop. Tijdens de platen ben ik vrij rustig, maar daarna voel ik een boost in mijn lijf, als een vliegtuig dat een paar voet hoger begint te vliegen. En dan kan je al eens in een wervelstorm terecht komen. De lijn tussen enthousiasme en hyperkinetisch gedrag is nogal vaag. Ik heb daar nooit bewust voor gekozen, maar heb wel gemerkt dat het een stijl is die me ligt en waar ik me goed bij voel.»

«Ik ben ervan overtuigd dat ik nooit *Het Journaal* zal presenteren, dat is mijn ambitie

grenzen niet bewust op om enkel taboes te doorbreken. Onlangs kregen we een mail van een vrouw met een schrijnend verhaal over incest. We hebben toen weken gediscussieerd of zo'n item wel kon in een ochtendshow. Heel gek hoe een ernstiger onderwerp met

maal niet met radio bezig. Ik speelde in een punkgroepje en wilde vooral wereldberoemd worden. Toen ik mijn eerste radioprogramma presenteerde, was ik al 27 jaar. De anonimiteit van radio speelt in mijn voordeel. Je ziet de luisteraars niet, dus dat scheelt al heel wat.»

Peter Van de Veire

(persfoto)

een delicate inslag plots bijna taboe wordt. De slinger slaat dan compleet de andere kant op. We hebben het uiteindelijk toch gedaan en daar heel goede reacties op gekregen.»

«Er was eens een week met drie vreemde voorvallen: de blote madammen van Boon, Vital'ski's voorstelling die werd verboden en een burgemeester die een tentoonstelling van naakte vrouwen had overplakt. Blijkbaar ontwikkelt er zich een nieuw puriteins gevoel en komen de grenzen terug. Maar ik ben ervan overtuigd dat je over tien jaar dezelfde vraag zal kunnen stellen: "toen mocht je live op antenne nog geen robot misbruiken en nu wel, waar ligt de grens?" (lacht)»

PUNKGROEPJE

Veto: Sprong u als kind al op tafel bij familiefeestjes?

Van de Veire: «Verre van, ik was een heel braaf en rustig kind, een beetje grijs zelfs. Maar als er op de Chiro een podium stond of dingen moesten voorgelezen worden in de klas, was ik altijd de beunhaas die zijn vinger opstak. Ik kon dat toen niet plaatsen, maar blijkbaar had ik de drang om iets te doen voor andere mensen. Niet voor het goede doel, maar om te tonen hoe straf ik was (lacht).»

«Op de hogeschool waren er zo van die figuren die meteen de hele klas innamen met hun groot bakkes. Ik vond dat verschrikkelijk, al die nieuwe mensen. Ik was toen nog hele-

Veto: Deze zomer maakt u Leuven onveilig met 'De Peter Van de Veire Loveshow'. Wat moeten we ons daarbij voorstellen?

Van de Veire: «Het concept bestond vroeger al, maar is nu uitgebreid. Het is een afterparty met een DJ-set van Gerrit Kerremans waarbij ik af en toe eens een ander pak aantrek en rond een paal draai. Het gekke is dat mensen soms gewoon staan te kijken naar wat er komt zonder te dansen, alsof ze in een trein zitten (lacht). Het belangrijkste is dat mensen zich amuseren. We hebben ook een geweldige idee dat we in Leuven willen realiseren, ik hoop vooral dat ik mijn nek niet breek.»

Veto: Sinds Music for life bent u een BV. Is het raar om op straat herkend te worden?

Van de Veire: «Het is meestal wel fijn, behalve als mensen je aanwijzen of van ver roepen. Op trouwfeesten zijn er soms ook van die zatte nonkels die verwachten dat ik iets grappigs ga zeggen. Ik ben gewoon een mens, geen mopmachine. Maar het blijft beperkt, ze beleggen mijn huis nog niet.»

Veto: Krijgt u veel oneerbare voorstellen?

Van de Veire: «Ja absoluut. Meestal zijn dat mails die beginnen met 'normaal gezien doe ik dit niet, maar ik heb nu toch de stap durven zetten'. Vrouwen of mannen die iets met mij willen gaan drinken om de mens achter Peter Van de Veire willen leren kennen. Ik moet daar smakelijk van glimlachen, maar daar eindigt het.»

Veto: U heeft uw privé-leven altijd afgeschermd.

Toch licht u in de Ochtendshow zelf met het wel en wee van BV's, bijvoorbeeld met Tom Boonen en zijn minderjarige vriendin. Hoe ervaart u die spanning?

Van de Veire: «Ik ben daar heel bewust mee bezig. De mensen die deel uitmaken van mijn privé-leven hebben niet gekozen om in de media te figureren. Dat van Tom Boonen is een complex geval. Je kan zoiets als wielrenner ook vermijden. Hij heeft zich altijd met Lore getoond voor de pers, dus is het normaal dat ze er ook staan als het wat minder gaat. Ik ben echter nooit naar buiten gekomen met mijn privé-leven. Ik heb daar een mening

“Ik krijg veel oneerbare voorstellen”

over, maar die hoef ik hier niet te ventileren.»

«Ik lees ook de roddelbladen en elke week zie ik met stomme verbazing hoe bijvoorbeeld iemand als Tess Goossens, een hele toffe madam, haar verloving aankondigt met een persbericht. Als het dan fout loopt, moet je ook niet gaan janken. Ze proberen je tijdens interviews dingen te laten zeggen ondanks de afspraken. Als je dat weigert, zetten ze je niet op de voorpagina. Sommigen hebben het blijkbaar nodig om in de belangstelling te blijven staan, maar die brug ga ik nooit oversteken»

GEEN FREAKSHOW

Veto: Welke toekomstperspectieven biedt de radio nog voor u?

Van de Veire: «Het is heel slopend om elke dag om kwart voor vier op te staan voor de Ochtendshow. Ook je sociaal leven lijdt eronder. Ik denk niet dat ik dit nog tien jaar ga volhouden, maar ik ga ermee door zolang ik mij er goed bij voel. Ik wil telkens iets anders doen, dus ik zie me nu niet meteen opnieuw De Afrekening presenteren. Ik zou dolgraag eens een nachtprogramma of een cultuurprogramma maken. Of een muziekprogramma met alleen maar muziek die ik leuk vind, noem maar op. Er is zodanig veel dat je kan doen, dat het zinloos is om jezelf te herhalen. Tenzij je natuurlijk hetzelfde kan doen in een totaal andere context. Er is al interesse geweest van andere radiostations, maar ik kan me op dit moment niet voorstellen dat ik voor een andere zender zou werken.»

Veto: Zullen we u ook nog op het kleine scherm zien?

Van de Veire: «Ik presenteer graag en ben mijn carrière bij tv begonnen. Ik deed toen dingen voor Ketnet waar ik mij heel goed bij voelde en voor Canvas dingen waar ik mij heel slecht bij voelde. De Provincieshow (vorig jaar op één, red.) was voor mij geslaagd, al was het format te strak. Dat was goed omdat ik het op die manier kon combineren met radio. Het concept was na één reeks wel op, er was bijvoorbeeld geen provinciegevoel in Oost-Vlaanderen. Er waren wel voldoende kijkers en ik was tevreden.»

Veto: Wat zou u doen indien u carte blanche kreeg op tv?

Van de Veire: «Gevaarlijk hoor (lacht). Ik wil eigenlijk gewoon praten met mensen op tv. Marcel Vantilt heeft ooit de talkshow 'Tilt' gemaakt op KA2 waar een doodgewone mens zijn verhaal kwam vertellen, maar waar ook elk moment een olifant kon komen binnengerend of een koe uit de lucht kon vallen. Maar het was toch geen freakshow. Ik voel niet de behoefte om in een ander personage te kruipen om een show te doen. Ik werk veel gemakkelijker vanuit mezelf. Hou de tv in de gaten, er zal wel iets van komen.»

Veto: Is er leven na de media?

Van de Veire: «Nee, er is officieel geen leven na de media. Ik ben gedoemd.»

“Er is geen leven na de media”

ook niet. Ik heb ooit geprobeerd om een ernstige journalist te worden, maar dat was niets voor mij. Veel te stresserend. Maar dat neemt niet weg dat ik nog altijd in staat ben om een ernstige reportage te maken of zakelijke beslissingen te nemen.»

Veto: Luc Janssen werd indertijd bij Studio Brussel ontslagen voor een scheet. Zijn er nog grenzen nu?

Van de Veire: «Dat vreemde ontslag is vooral een opgeblazen mythe geworden. Ik zoek